

Primer simposi grafica

First symposium grafica

EDITORIAL Volum 4, numero 7

Gràcies a què existeixen aplicacions, servidors, i possibilitat de compartir documents i altres missatges a través de la xarxa de xarxes (comunicació) vam poder fer realitat la revista grafica. No haver de coincidir en un moment i en un lloc concret per recollir un original, portar una correcció o lliurar una galerada, representa un avantatge gens menyspreable si es compara amb els processos d'antany, i que fa possible iniciatives com aquesta.

Però després de 5 nombres publicats, la xarxa de participació i interès s' amplia, la relació es trasllada més enllà dels primers cercles,... i decidim que ha arribat el moment de presentar-nos i de conèixer a alguns dels quals ens acompanyen.

Josep proposa: "organitzem un simposi. Tenim suficient cos. Valorem quines de les coses que fem té interès i per quants. Parlem entre tots, preguntem-nos, presentem temes de manera oberta i veurem cap a on s'adrecen els esforços del investigadors." Jesús diu: "endavant. Compteu amb el Col·legi." Elena, Daniel, Juan José, Francesc i Ana, assentim. D'aquesta manera neix la primera trobada acadèmica de recerca en disseny gràfic. Amb la finalitat de conèixer-nos i donar espai, veu i context als nostres interessos.

Temes i ponències

Es van presentar un seguit d'articles i ressenyes que cobrien diferents àmbits del disseny i de la comunicació gràfica. Els temes es podrien agrupar en tres grans blocs. Per una banda dos articles científics analitzen aspectes vinculats a la recepció i a l'emissió, respectivament. Un altre bloc de temes s'ocupen de la docència i la comunicació gràfica, aplicada a diferents àmbits i valorant algunes influències de les principals escoles. I un tercer bloc, en el que agrupem les relacions del disseny amb altres entorns com la producció, la interfície de internet, o amb altres expressions com l'arquitectura.

Figura 1. Banner promocional del simposi

Tots aquests temes es veuran publicats en diferents números de la revista, en funció del seu ordre d'entrada al consell editorial. Alguns ja van aparèixer al número 6, i altres ho faran en el present numero.

Però a més vam comptar amb la participació de dos convidats de luxe. La Dra. Pilar Vélez ens va parlar del Museu del Disseny, els seus objectius i funcions. També, el Dr. Jordi Pericot ens havia de parlar de del pas entre les revistes “ de *temes de disseny a grafica*”, tot i que es va excusar per temes d'ordre superior. No obstant, ens va enviar el seu text, i va ser el Dr. Jesús Del Hoyo qui va presentar la seva aportació.

Desenvolupament de la Jornada

El simposi es va desenvolupar amb les incidències pròpies de una cosa nova: calia ajustar-la una mica per trobar la mida, però tot es va superar amb el *savoir fer* de tots els participants.

Ens varem trobar unes 40 persones en una de les aules de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals. I vam gaudir: volíem estar junts i explicar-nos coses, i això es va notar des del primer moment.

Però sempre n'hi algun però a destacar. Teníem tantes ganes d'explicar-nos coses que alguns es van despistar en el temps de l'exposició... Bé, les coses noves han de ser ajustades. En aquest sentit, tots hem d'aprendre dels formats acadèmics de referència i fer aportacions que ens permetin situar-nos en un bon nivell científic, acadèmic, professional. De fet, aquest és un dels nostres objectius.

Valoració final

Estava previst fer una valoració de la trajectòria de la publicació gràfica però aquesta només la trobarem impresa en l'article “*grafica*, un any de dades” publicat en aquest número. No obstant, vam fer la valoració final de grafica i del simposi.

Tant el Col·legi de Disseny de Catalunya com les universitats participants i les escoles universitàries (UB, URL i UAB, Elisava, Eina i Massana) ens varem sentir satisfets pel desenvolupament de la jornada i pels comentaris que anaven fent els participants.

Figura 2. Grau de satisfacció

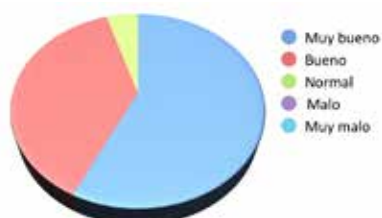

Figura 3. Valoració de les aportacions

Figura 4. Interès de les aportacions

Però com que les paraules se les emporta el vent, i com que no és fàcil esbrinar tots els matisos i diferenciar qui vol aportar comentari i crítica del que no ho considera necessari, en acabar el simposi vam organitzar una enquesta online, els resultats de la qual us presentem tot seguit.

Enquesta de participants

No presentarem aquí totes les qüestions plantejades, però sí les que considerem que millor reflecteixen el resultat final. Van participar 21 dels 40 assistents, i ens van dir:

- respecte al grau de satisfacció, el 57% ho estava molt, el 38% suficientment, i un 5% que era normal.
- respecte a l'interès, el 71% va dir que era alt, i el 29%, que era normal.
- en quant a la nota com qualificaven les aportacions, el 57% donava un 7, el 19% un 8 i un 14% un 9.

En aquest número presentem un text a la secció *expertia*, signat pel Josep Rom, en el qual ens parla sobre la responsabilitat del disseny i es pregunta si existeix un disseny gràfic que respongui a les demandes socials i al mercat a la vegada.

En David Hernández Fanagán reflexiona sobre la confluència entre dos disciplines tan aparentment dispars com l'arquitectura i la tipografia ("Tipografías arquitectónicas"), en l'àmbit de les tipografies habitables. Juan Jesús Arrausi ens explica la relació entre les escoles de formació professional i la formació en disseny i la seva eina principal, el dibuix, en el seu text "La escuela Suiza del diseño gráfico. Orígenes e influencias".

La Sílvia Pagès reflexiona i exposa els aspectes comuns en la producció multidisciplinària d'El Lissitzky, en l'article "¿Hay varios Lissitzky?". Parla del dinamisme, però ens diu que aquest no és només formal. La Blanca Miguélez ens explica quina és l'oferta formativa en direcció d'art del Sistema Universitari espanyol, tant en centres de ensenyament de titularitat pública com privada, a la ressenya "La oferta formativa en Dirección de Arte en los estudios de comunicación en España".

Finalment, el Daniel Gómez Salamanca i la Marina Casadellà Matamoros han escrit sobre el còmic i el seu ús com a eina docent, ja que, indiquen, és una eina preuada per la bona predisposició que origina en la major part dels alumnes, a la ressenya "Ensenyant el còmic".

